

med hver Dag bliver flere og flere Mennesker, som ønske at bruge dette Næringsmiddel, det viser, at der er Trang dertil. Var det Noget, der ikke duede, saa vilde det ikke finde rivende Afsetning. Der er nu forskellige Medlemmer, der tale saaledes om Kunstsmør, at de til de Medborgere i vort Samfund, der have Lust til at bruge dette Produkt, sige: Det maa I ikke. Vi ville forbyde det, det kan ikke nytte, at I sige, at I trænge til at bruge det, thi vi ville ikke tillade Jer at bruge det. Dette er vel ikke blevet sagt i den Udstrækning, hvori jeg her siger det, af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (S. Sørensen), thi han vil ikke have Kunstsmørret helt forbudt, men det er i fuld Udstrækning kommet frem fra det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup), som slet og ret vilde forbyde det. Jeg tror ikke, at det er rigtigst at stille sig paa et saadant Standpunkt overfor Medborgere, der have ligesaa megen Ret til at leve her i Landet som de ærede Medlemmer og til at indrette deres Maaltider, som de ønske. En Udtalelse, der ogsaa er en Overdrivelse, er den, der kom frem fra det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Han talte om Landbrugets daarlige Tilstand, hvorledes den ene Eiendom efter den anden kom under Hammeren o. s. v., o. s. v. Ja, det kan være meget sandt, men hvad betyder det i denne Sammenhæng? For at der skulde være Mening deri, skulde det ærede Medlem kunne bevise, at det var Kunstsmørret, der var Skyld deri, men det lader han nok være; han har ikke en Gang prøvet paa at vise det. Det er af den Slags Udtalelser, som paa sit Sted leder Tanken hen paa, at den økonomiske Misere hvori vi for Dieblilket befinde os, mere eller mindre staar i Forbindelse med Kunstsmørfabrikationen og altsaa leder Tanken i en fuldstændig forkert Retning. Der er i denne Diskussion paa en underlig Maade blevet spillet Boldt med fremmede Landes Lovgivninger og Forhold. Snart er det blevet sagt, at fremmede Landes Forhold ere saa forskellige fra vore, at man slet ikke kan drage nogen Sammenligning mellem dem, og til andre Tider har man henvist til fremmede Landes Lovgivning, naar man mente, at det kunde passe til, hvad man vilde slaa fast. Jeg tror, at vi bør rette os efter vore egne Forhold, tage saa meget fra de Fremmede, som vi kunne bruge, og lade dem beholde, hvad vi ikke kunne bruge. Særlig har det forundret mig, naar man henviste til russiske og tyske Forhold som Forbilleder for Danmark.

Jeg kan forstaa, at den ærede Regjering gjør det. Jeg tror, at den ærede Regjerings Kunst i det Hele har særlig den tykke Kantstærpolitik til Mønster, maaste ogsaa russiske Forbilleder, men at man fra det danske Folkethings Side og særlig fra Oppositionens Side skulde mene, at vi kunne hente Forbilleder fra Tyskland og Rusland, som kunne være os til væsentlig Nytte, tror jeg ogsaa er en Overdrivelse. Man taler om den tydste Smørlov, og hvad der siges til Forsvar for at forbyde dansk Kunstsmør, er næsten ordret det Samme, som er blevet sagt i den tydste Rigsdag til Forsvar for den tydste Toldpolitik, til Forsvar for Forhøvelse af Tolden paa Korn og Mel osv. Det er omtrent de samme Grunde, som man der er rykket frem med, og som man der overhovedet rykker frem med, naar man søger at gjenneføre en Toldbeskyttelse under en eller anden Form til Fordel for Entelte og til Skade for Andre. Jeg kommer her til at nævne Ordet Beskyttelse. Det er imidlertid med stærke Ord blevet høvdet af flere Medlemmer og ligeledes af den ærede Minister, at her er ikke Tale om Beskyttelse. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds gjorde det gjældende med meget stærke Ord, idet han sagde, at saa havde man ingen Forstand paa, hvad Beskyttelse er, og den ærede Minister sagde noget lignende, at her var ikke Tale om Beskyttelse eller om et Arbejder-Spørgsmaal. Jeg vil ikke strides med Noget om Ord; derpaa kommer det ikke an, men den Sag er dog sikker, at dersom man forbyder Kunstsmør, saa er det det Samme som at nøde disse 40,000 Familier i Danmark, der, som jeg nævnte, nu nyde Kunstsmør, og hvis Antal, som det er sagt, vil tage til med rivende Fart, til for de samme Penges at købe et Produkt af langt ringere Næringsværdi end det, de nu have Afgang til at bruge, et Produkt, som hverken tilfredsstiller deres Skjønhedsjans, deres Lugt eller deres Smag, som den ærede Minister gjerne vilde, at de skulle have saa lidt af som muligt. Det er den nøgne Sandhed, det vil ikke i det Dieblil, man forbyder Smaafolk at staffe sig godt og billigt Næringsmiddel. Man kalde det et Arbejder-Spørgsmaal, eller negte, at det er et saadant, Beskyttelse eller Ikke-Beskyttelse, det er mig ligegyldigt, men saaledes forholder det sig. — Der er fremkommet et Par andre Udtalelser, som jeg dog skal gjøre opmærksom paa. Det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) udtalte med Hensyn til Farven, at Folk kunde selv farve deres Kunstsmør, det var jo den nemmeste Ting af Verden, og det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts